

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ
от ПРОТОКОЛ № 26

от заседанието на Комисията по правни въпроси към
Пленума на Висшия съдебен съвет,
проведено на 23 ноември 2020 г.

1. ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс.

МОТИВИ: Полученият от министъра на правосъдието проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ЗИД на ГПК) е бил разгледан от Комисията по правни въпроси към Пленума на Висшия съдебен съвет (КПВ) на заседание, проведено на 16.11.2020 г. С решение по т. 1 от протокол № 25/16.11.2020 г. на КПВ е отложено произнасянето със становище по законопроекта, като е посочено, че такова ще бъде изразено, в рамките на съгласувателната процедура по чл. 27 от Закона за нормативните актове ще бъде изразено, след провеждане на обществените консултации и след отчитане на постъпилите предложения.

Видно от приложения доклад от министъра на правосъдието, в процесуалните закони следва да намерят място основните правни норми, регулиращи правилата за упражняване на процесуални права в електронна форма, доколкото със Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 62 от 2016 г.) са регламентирани общите правила относно удостоверителните изявления и процесуални действия в електронна форма. Същевременно, необходимостта от законодателни изменения в процесуалните закони е свързана и с предстоящото въвеждане на единната информационна система на съдилищата (ЕИСС), както и функционалностите на единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП).

Посочено е, че с регламентацията в чл. 360е, ал. 1, т. 7 от ЗСВ, чл. 34, ал. 1 от Наредба № 6 от 2017 г. за извършване на процесуални действия и удостоверителни изявления в електронна форма, и чл. 75, ал. 1 от Правилника за администрацията в съдилищата, поставя основите за извършване на процесуални действия в електронна форма, но същата се явява недостатъчна по отношение на института на електронното призоваване, поради което се предлагат съответните изменения в ГПК и Наказателно-процесуалния кодекс (НПК).

Предложените изменения и допълнения в ГПК са за създаване на регламентация в следните насоки:

- Подробни правила за връчване на съобщения и призовки на електронен адрес, като изменението в чл. 62, чрез създаване на нова ал. 4:

„(4) Електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с постъпването му в системата на единния портал за електронно правосъдие.”

- **Възможност за заплащане на такси и други задължения към съда по електронен път.** Предвижда се и намаляване на дължимата държавна такса, в случай че искането за защита и съдействие е извършено в електронна форма, което би мотивирало страните да изберат този начин на извършване на процесуални действия и би ускорило въвеждането на електронното правосъдие.

- **Създаване на нова глава единадесета „а“ – Процесуални действия и актове в електронна форма.** Същата съдържа подробна уредба на процесуалните действия и актове на съда в електронна форма, както и задължението им за приемане на такива действия; задължението за информиране на гражданите относно възможностите за извършване на процесуални действия в електронна форма, включително чрез единния портал за електронно правосъдие, по разбираем и достъпен начин; начинът на извършване на техническа проверка на действията в електронна форма; потвърждаване при електронни изявления; процесуалните действия на страните в електронна форма и начинът за извършването им; изискванията по отношение на приложенията – пълномощно, документ за платена държавна такса, преписи.

Предвидено е изменение в чл. 127, който урежда съдържанието на исковата молба, като ал. 1, т. 2, придобива следната редакция:

„исковата молба да съдържа името и адреса на ищеца и ответника, на техните законни представители или пълномощници, ако имат такива, **електронен адрес и телефонен номер на ищеца и неговите представители или пълномощници**, единния граждански номер на ищеца и номера на факса и телекса, ако има такива.”

Допълнението в предложената нова ал. 5 на чл. 127 касае възможността за подаване на исковата молба и приложенията към нея писмени доказателства в електронна форма, при спазване на изискванията на глава осемнадесета „а” от Закона за съдебната власт.

Отразени са спецификите в отделните производства – изпълнителни и заповедни, които да позволяват издаването на изпълнителен лист и заповед за изпълнение в електронна форма чрез обявяване на актовете и извършване на електронни отбелязвания в електронното дело.

- **Създаването на легална дефиниция на понятието „електронен адрес“**, съгласно която „електронен адрес“ е профил в единния портал за електронно правосъдие, чрез който лицата получават електронни изявления, съобщения, призовки и книжа от съдилищата, адрес на квалифицирана електронна поща, както и адрес на електронна поща (§ 1 – допълнителна разпоредба).

С преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на ГПК се предвиждат промени в НПК, с които ще бъдат регламентирани:

- **Изготвянето на съдебните актове в електронна форма.** Предвидено е съдебните актове да се изготвят като електронен документ в единната информационна система на съдилищата и да се подписват с квалифициран електронен подпис, а когато следва да бъдат положени подписи на страни, съдебният акт се изготвя и на хартиен носител. Тези актове се въвеждат в електронна форма в единната информационна система на съдилищата.

- **Упражняването на процесуални права и извършването на процесуални действия в електронна форма от страните.** Създава се възможност пострадалият, частният обвинител, частният тъжител, гражданският ищец, гражданският ответник, както и защитникът да правят искания, бележки и възражения, както и да обжалват актовете на съда по електронен път.

- **Правилата за провеждане на видеоконферентни съдебни заседания при вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство.** Относимите разпоредби се изменят с оглед необходимостта от осигуряване на физическа и социална изолация на обвиняемия и неговия защитник, съдебния състав и прокурора, в съответствие с новите изисквания за преодоляване на последствията от пандемията. В тази насока се предвижда, в случаите на обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия или други форсмажорни обстоятелства, при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник, те да могат да участват в делото и чрез видеоконференция.

- **Правилата за призоваване и уведомяване на пострадалия за хода на наказателното производство.** С предложените промени е създадена е възможност за органа, който образува досъдебното производство, да уведомява пострадалия затова, ако той е посочил освен адрес за призоваване в страната и електронен адрес.

- **Правилата за връчване на призовки, съобщения и книжа в съдебната фаза на наказателния процес.** Правилата намират приложение единствено в случаите, в които участниците в процеса са изразили изрично съгласие за получаване на посочените документи по електронен път, като съгласието може да бъде оттеглено по всяко време. Това е предвидено за пострадалия от престъплението, ощетеното юридическо лице, частния тъжител, частния обвинител, гражданският ищец, гражданският ответник и техните повереници, както и по отношение на свидетел, вещо лице, преводач, тълковник или специалист-технически помощник.

- **Правилата за изпращане на съобщение за извършено престъпление.** С предвидените изменения в чл. 209 се регламентира възможност съобщението за извършено престъпление да може да бъде изпращано и по електронен път, ако е подписано с квалифициран електронен подпис при спазване на изискванията на закона. Със съобщението лицето има възможност да изрази своето съгласие да бъде призовавано и да получава съобщения на посочения от него електронен адрес.

- **Правила за провеждане на видеоконферентни съдебни заседания при произнасяне по мярката и другите мерки за**

процесуална принуда в съдебното производство. Същите могат да се прилагат при обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия, други форсмажорни обстоятелства или по писмено искане на подсъдимия и неговия защитник и по преценка на съда. Тези правила създават гаранции за обезпечаване работата на органите на съдебната власт, включително и в кризисни условия, независимо от какъв извънреден характер са същите.

- Създаване на легална дефиниция на понятието „електронен адрес“ с идентична редакция на предложената в допълнителната разпоредба на ГПК (нова ал. 5 в § 1 от допълнителните разпоредби).

В преходните и заключителните разпоредби се очертават и изменения в Закона за здравето, Закона за адвокатурата и Закона за съдебната власт, последните от които предвиждат, че „Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз е длъжен да се регистрира и да поддържа профил в Единния портал за електронно правосъдие по чл. 360в от Закона за съдебната власт и в информационната система за сигурно електронно връчване по чл. 20, т. 1, буква „а“ от Закона за електронното управление“ (чл. 50а), която разпоредба влиза в сила в посочения от § 39 срок, както и удължаване на сроковете по § 216 и § 229, т. 4 съответно до 30 юни 2021 г. и 1 юли 2021 г.

В доклада на министъра на правосъдието е изложено, че нормативните промени във връзка с електронното правосъдие следва да гарантират в еднаква степен ефективността на органите на съдебната власт и на техните администрации при осъществяване на компетенциите им. Едновременно с това предложените промени трябва да осигурят най-малко същото ниво на сигурност за реализацията на процесуалните права на гражданите и сигурност на документооборота, което е постигнато към настоящия момент със съществуващите правила за обмен на информация и документи на хартиен носител.

Важен аргумент в подкрепа на предложенията за изменение и допълнение в процесуалните закони е, че поставените цели са в пълно съответствие със заложеното в Стратегията за въвеждане на електронно управление и електронно правосъдие в сектор „Правосъдие“ 2014 – 2020 г., приета с Решение № 531 на Министерския съвет от 2014 г., и със Специфична цел 5: Електронно правосъдие на Актуализирана стратегия за продължаване на реформата в съдебната система, приета с Решение № 825 на Министерския съвет от 18 декември 2014 г и с Решение на Народното събрание от 21 януари 2015 г.

Във връзка с въздействието върху държавния бюджет е посочено, че законопроектът не изисква допълнителна ресурсна и кадрова обезпеченост, доколкото ЕПЕП е разработен по проект „Електронно правосъдие – проучване и изграждане на единна комуникационна и информационна инфраструктура и единен електронен портал на съдебната власт“, финансиран по Оперативна програма „Административен капацитет“, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд. Договорът е сключен в изпълнение на обществена поръчка с предмет;

„Разработване и внедряване на единен портал на електронното правосъдие, и обучение за работа с единния портал“ с възложител Висшият съдебен съвет на Република България. Предвид изложеното предложеният проект на акт няма да доведе до въздействие върху държавния бюджет.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 2, т. 13 от Закона за съдебната власт, Пленумът на ВСС дава становища на Министерския съвет и на Народното събрание по законопроекти, които се отнасят до съдебната власт. Съобразно чл. 19, т. 2 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и на неговата администрация, Комисията по правни въпроси изготвя становища по проекти на закони и на нормативни актове на Министерския съвет и на други централни органи на изпълнителната власт, които се отнасят до съдебната система.

След запознаване с проекта на ЗИД на ГПК по същество, КПВ счита, че като цяло предложенията за изменение и допълнение са съобразени със спецификата на уведомяването по електронен път на страните, като същевременно създават достатъчно гаранции както за осигуряването на надлежното връчване на съобщения, така и за реализацията на процесуалните действия и актове в електронна форма. Приемането на законопроекта ще създаде предпоставки за подобряване на достъпа до правосъдие чрез по-широкото използване на информационни и комуникационни технологии и за ускоряване на съдебния процес, при задължителното спазване на всички гаранции за защита на правата на участниците в производството.

Комисия по правни въпроси реши, че следва да направи и някои предложения за изменения в получения ЗИД на ГПК, от редакционен и същностен характер, за необходимостта от които са изложени конкретни мотиви и които се съдържат в **Приложение 1 към настоящото решение.**

Извън изложеното по същество по отношение на визираните нормативни промени в законопроекта, КПВ изразява становище, че възприетата законодателна техника със заключителни разпоредби в процесуален закон да бъдат изменяни и допълвани разпоредби в друг процесуален закон (НПК) заобикаля изискванията на Закона за нормативните актове и Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове.

Според трайната практика на Конституционния съд (Определение от 10.07.2008 г. по к.д. № 5/2008 г.; Определение от 04.06.2009 г. по к.д. № 6/2009 г.; Определение от 29.09.2015 г. по к.д. № 6/2015 г.; Определение от 10.03.2016 г. по к.д. № 13/2015 г.; Определение от 9.10.2018 г. по к.д. № 12/2018 г.; Определение от 15.01.2019 г. по к.д. № 16/2018 г.; Определение от 15.01.2019 г. по к.д. № 2/2019 г.; Определение от 24.01.2019 г. по к.д. № 15/2018 г.), всеки закон за изменение и допълнение, без значение дали е оформен отделно или в рамките на заключителните разпоредби на нов закон, с които се правят изменения и допълнения на друг закон, обслужва действащия закон и в този смисъл има вторичен характер. След влизането му в сила престава да

бъде самостоятелен закон, тъй като става част от корпуса на закона, който се изменя и допълва. В този смисъл изменените и допълнени със ЗИД на ГПК разпоредби на НПК на общо основание подлежат на оценка на въздействието и провеждане на обществени консултации с гражданите и юридическите лица, за да бъдат съобразени изискванията на ЗНА.

В допълнение следва да бъде посочено, че Комисията по правни въпроси, респективно Пленумът на ВСС, са имали повод да се произнесат относно недопустимостта с преходни и заключителни разпоредби на закон, който урежда определена материя да се изменя друг нормативен акт, което се явява в противоречие с чл. 10 от ЗНА (така в решение по т. 15.1. от протокол № 3/15.02.2018 г. на КПИВ и решение по т. 26 от протокол № 4/08.02.2018 г. на Пленума на ВСС, приети във връзка с разглеждането на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на лицата, застрашени във връзка с наказателното производство; решение по т. 5.1. от протокол № 11/26.05.2020 г. на КПВ и решение по т. 10 от протокол № 13/04.06.2020 г. на Пленума на ВСС във връзка с разглеждането на проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс).

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗНА обществени отношения от една и съща област се уреждат с един, а не с няколко нормативни актове от същата степен. Ал. 2 на същия член посочва, че обществени отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт от същата степен, какъвто се явява настоящия случай.

Въз основа на горното,

**КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ КЪМ ПЛЕНУМА НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
РЕШИ:**

1.1. ИЗРАЗЯВА положително становище по проекта на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, като прави и допълнителни предложения за изменения, които се съдържат в Приложение към настоящото решение.

1.2. ИЗРАЗЯВА категорично несъгласие с използваната законодателна техника със заключителни разпоредби да бъде изменен и допълнен Наказателно-процесуалния кодекс, доколкото същата се явява в противоречие с разпоредби на Закона за нормативните актове.

1.3. ПРЕДЛАГА на Пленума на Висшия съдебен съвет да приеме следното решение:

1. ИЗРАЗЯВА положително становище по проекта на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс, като прави и допълнителни предложения за изменения, които се съдържат в Приложение към настоящото решение.

2. ИЗРАЗЯВА категорично несъгласие с използваната законодателна техника със заключителни разпоредби да бъде изменен и допълнен Наказателно-процесуалния кодекс, доколкото същата се явява в противоречие с разпоредби на Закона за нормативните актове.

1.4. ВНАСЯ като точка в дневния ред за разглеждане на заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет на **26.11.2020 г.**

Вярно с оригинала,
технически сътрудник
Ст. Барова

ПРЕДСЕДАТЕЛ (п)
НА КОМИСИЯТА:

Цв. Паикунова

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГРАЖДАНСКИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН
КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 50 от 2008 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2008 г. — бр. 63 от 2008 г.; изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 12, 19, 32 и 42 от 2009 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 13 и 100 от 2010 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 5 от 2011 г.; изм., бр. 45, 49 и 99 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 15 и 43 от 2016 г., бр. 8, 13, 63, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 42 и 65 от 2018 г., бр. 38, 83 и 100 от 2019 г. и бр. 68 и 98 от 2020 г.)

§ 1. Член 38 се изменя така:

„Адрес за връчване

Чл. 38. (1) Съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото.

(2) Връчването може да се извършва на избран от страната електронен адрес за връчване:

1. чрез единния портал за електронно правосъдие;

2. чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257 от 28 август 2014 г.), наричан по - нататък „Регламент (ЕС) № 910/2014“.

(3) В случай че не са налице предпоставките по ал. 2, ако страна е посочила адрес на електронна поща, връчването по отношение на същата се осъществява по този начин. Връчването по този начин е редовно, ако адресатът потвърди изрично получаването.

(4) Съгласието може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

(5) В случай на невъзможност да се извърши връчване по предходните алинеи, съобщението се връчва на настоящия адрес на страната, а при липса на такъв - на постоянния.

(6) Страната може да посочи електронен адрес за връчване по електронна поща на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ. Връчването по този начин е редовно, ако адресатът потвърди изрично получаването.“

Предложението е с цел уеднаквяване на режима по ал.3 и ал.6, предвиждащи получаване на съобщения по обикновена електронна поща. Подробно регламентиране на реда за изпращане на потвърждение е предвиден в чл.41а, ал.3 от ГПК.

§ 2. Създава се чл. 38а:

„Задължение за посочване на електронен адрес

Чл. 38а. (1) Лицето, което е извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие.

(2) При извършване на процесуалното действие в електронна форма лицето

може да се съгласи да приема електронните изявления от съдилищата в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции до приключването му.

(3) Лицето, което е извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява по това производство да приема електронните изявления, съобщения, призовки и книжа в него пред всички инстанции до приключването му.

(4) Съгласието по ал.2 и ал.3 може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Предложението е с цел уеднаквяване на режима и действието на отказа по ал.2 и ал.3.

§ 4. Създава се чл. 41а:

„Връчване чрез електронно съобщение

Чл. 41а. (1) Когато връчването става чрез единния портал за електронно правосъдие или чрез квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща, съобщението се смята за получено в деня на изтеглянето му от адресата. Страната следва да изтегли съобщението в едноседмичен срок от изпращането му.

(2) В случай че страната не е изтеглила ~~акта съобщението в едноседмичен срок от изпращането на съобщението по реда на в срока по~~ ал. 1, съобщението се смята за връчено с изтичането на едноседмичен срок, считано от деня, следващ изтичането на едноседмичния срок от изпращане на съобщението.

(3) Когато връчването става на посочен от страната адрес на електронна поща, денят на изпращането на съобщението се счита за деня на постъпване на съобщението в ~~информационната система съответния електронен адрес~~ на страната до доказване на противното. Страната следва да потвърди получаване на съобщението в 7-дневен срок от получаването му в ~~посочената информационна система посочения електронен адрес~~. Съобщенията се считат за връчени от датата на изпращане на потвърждението от страната.”

Предложението е с цел прецизиране режима на връчване чрез електронно съобщение. Промените в ал.2 са с оглед въвеждането на срок, с изтичането на който се презумира редовността на връчването.

§ 9. Член 51 се изменя така:

„Връчване на адвокат

Чл. 51. (1) Връчването на адвокат се извършва чрез единния портал за електронно правосъдие ~~или на всяко място, където той се намира по служба.~~

(2) Адвокатът може да заяви по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, че отсъства и не приема съобщения за определени периоди от време, които ~~общо~~ не могат да бъдат ~~не дълги с обща продължителност повече~~ от 45 календарни дни в рамките на една календарна година. Съобщенията, връчени в заявения период на отсъствие, се смятат връчени в първия ден след края му.

(3) Адвокатът не може да откаже получаването на съобщението на своя доверител, освен след оттегляне на пълномощното по реда на чл. 35, отказ от пълномощие по чл. 36, както и когато от пълномощното недвусмислено личи, че не се отнася за инстанцията, за която е призоваването. Отказът на адвоката да приеме съобщението се заявява по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, съответно се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Отказът не засяга редовността на връчването.

Предложените изменения целят:

В ал.1 премахване на неяснотата на предвидения текст.

В ал.2 прецизиране на срока дали е в работни или календарни дни.

В ал.3 предвиденият текст на изречение трето обезсмисля изключенията, посочени в изречение първо.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 34. В 12-месечния срок по § 39 на адвокатите, които не са се регистрирали в единения портал за електронно правосъдие, връчването се осъществява по досегашния ред.

§ 35. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12,27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32, 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г., Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 93 от 2011 г.; бр. 19,20,25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14,24,41,42,60,74 и 79 от 2015 г., бр. 32,39,62,81 и 95 от 2016 г., бр. 13,63,101 от 2017 г., бр. 7,44, Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. - бр. 87 и 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г. и бр. 98 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 64:

а) в ал. 2 се създава изречение второ: „При обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия, други форемажорни обстоятелства, които налагат това или при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник, обвиняемият може да участва в делото и чрез видеоконференция, като в тези случаи самоличността му се удостоверява от началника на затвора или началника на ареста или от определен от тях служител.”

б) в ал. 7 се създава изречение трето: „При обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия, други форемажорни обстоятелства, които налагат това или при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник, обвиняемият може да участва в делото и чрез видеоконференция, като в тези случаи самоличността му се удостоверява от началника на затвора или началника на ареста или от определен от тях служител.”

В чл. 270, ап. 2 се създава изречение второ: „При обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия, други форемажорни обстоятелства, които налагат това или по писмено искане на подсъдимия и неговия защитник и по преценка на съда, подсъдимият може да участва в делото и чрез видеоконференция, като в тези случаи самоличността му се удостоверява от началника на затвора или от негов представител.”

Предложените промени са с аргумент, че използването в законопроекта на термина „форсмажорни обстоятелства“ не е коректно. Понятието е чуждица, привнесена от старото ни гражданско законодателство от френски език, а в българския език има собствено значение, известно като „непреодолима сила“. В съвременните Наказателно право и Наказателнопроцесуално право думата „форсмажор“ няма самостоятелно значение, тя е чужда за теоретичната мисъл и не се използва в съдебната практика.

§ 39. Законът влиза в сила при условията, реда и сроковете на § 216 и § 229, т. 4 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 62 от 2016 г.) с изключение на § 9 и § 37, които влизат в сила дванадесет месеца след влизането в сила на изтичане на сроковете по § 216 и § 229, т. 4.

Предложените промени са с оглед прецизиране на текста, тъй като §216 и §229, т.4 са влезли в сила и съответно срокът на отлагателното действие започва с изтичането на сроковете, предвидени в тях.